

‘Microfinanciering moet weer over liefdadigheid gaan’

In zijn boek *Confessions of a microfinance heretic* onthult Engelsman **Hugh Sinclair** de misstanden die hij ontdekte tijdens zijn werk als adviseur bij diverse microfinancieringsinstellingen over de hele wereld, waaronder Nederland.

Wat is er mis met microkrediet?

‘Het idee om arme mensen te helpen met een kleine startlening is op zich goed. Maar het afgelopen decennium is het doel steeds meer verschoven van liefdadigheid naar winst maken. Fondsen werken samen met onbetrouwbare partijen die veel te hoge rentes vragen en mensen intimideren om hun leningen terug te betalen. Soms worden kinderen aan het werk gezet en vrouwen in de prostitutie gedwongen. In India hebben tientallen vrouwen zelfmoord gepleegd.’

Maar dankzij microkrediet kunnen arme mensen toch ontsnappen aan de armoede?

‘Uit wetenschappelijke studies blijkt dat microfinanciering vrijwel geen positief effect heeft. Sterker, veel mensen zijn juist slechter af, bijvoorbeeld doordat ze nieuwe leningen moeten afsluiten om oude terug te betalen. Bovendien: niet iedereen is ondernemer. Misschien wel 90 procent van de kredieten wordt helemaal niet gebruikt voor een bedrijfje, maar voor consumptie.’

Heeft microfinanciering helemaal afgedaan, volgens u?

‘Dat niet. Ik blijf optimistisch. Er zijn in de sector goede, ethisch verantwoorde mensen die het leven van de armen in ontwikkelingslanden echt beter maken. Maar inmiddels zijn zij eerder uitzondering dan regel. Ik werk nu alleen nog maar met fondsen die goed onderzoek doen naar de partijen waarmee ze samenwerken en waarbij niet te hoge rentes worden gehanteerd. Op die manier maak je weinig winst en dat is jammer genoeg voor veel mensen minder aantrekkelijk.’

Wat adviseert u mensen die nu geld hebben geïnvesteerd in microkrediet?

‘Mensen die goed willen doen met hun geld, moeten oppassen dat ze niet blind vertrouwen op de microkredietfondsen. Mooie, kleurrijke folders met foto’s van vrouwen in hun winkeltje vertellen niet het hele verhaal. Vraag naar de rentepercentages die instituten hanteren voor hun leningen. Vraag om een onafhankelijke beoordeling van die informatie. Vraag naar hoe veel winst de bank of het fonds maakt met deze investeringen. Als ze die informatie niet willen geven, haal dan je geld daar weg.’

Wat is er nodig om deze negatieve ontwikkeling vanaf nu te doorbreken?

‘Mensen binnen de sector moeten toegeven dat er problemen zijn. Ze moeten volledige openheid van zaken geven: hier investeren we in, zo behandelen zij hun cliënten. En er moeten regels komen. Nu zijn er geen internationale wetten voor microfinanciering. Dat moet veranderen, zowel als bescherming voor arme mensen, maar ook omdat Westerse belastingbetalers er recht op hebben, want via pensioenfondsen zit er heel veel overheidsgeld in microfinanciering. Bankiers hâten reguleringen, en dat is juist het punt: het is geen bankieren. Microfinanciering moet weer over liefdadigheid gaan.’ | **DEWI GIGENGACK** | MEER INFORMATIE: WWW.MICROFINANCETRANSARENCY.COM